

عنوان مقاله:

بررسی نقش بیلان آب در تدوین طرحهای کالبدی و منطقه‌ای

محل انتشار:

اولین همایش الکترونیکی یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فرامرز هادوی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور تهران

مهدی زمانی - دکتری جغرافیای طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

سعید رفیع پور - دانشجوی دکتری شهرسازی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

از کل آب های موجود در سطح زمین، تنها 1 درصد آن قابل استفاده بشر می باشد. موقعیت جغرافیایی کشور باعث شده ایران در زمره کشورهای خشک و نیمه خشک جهان طبقه بندی گردد بطوریکه متوسط نزولات جوی کشور 250 میلیمتر است. روند رو به تزاید جمعیت و گسترش شهرنشینی منابع آب کشور را در معرض تخریب و نابودی قرار داده است. خواص و شکل حرکت و گردش آب در طبیعت به گونه ای است که بشر برای مدیریت و بهره وری منابع آبی و غالب آمدن بر تنگناهای فضائی، از گذشته فنون و ابزارهای برنامه ریزی منطقه ای را بکار برده است که از بارزترین این فنون می توان به اختراع فن قنات سازی به دست ایرانیان اشاره کرد. از آنجائیکه آب در طبیعت دارای چرخه ای نظام مند در بعد فضایی است استفاده منطقی و بهینه از آن در چارچوب برنامه ریزی منطقه ای تحقق پذیر خواهد بود. در برنامه ریزی منطقه ای هدف استفاده بهینه از منابع برای توسعه منطقه ای است، بنابراین تعیین همه آب های ورودی و خروجی به یک منطقه مشخص و آب خارج شده از آن که در اصطلاح بیلان آب نامیده می شود جزء مبانی اساسی و حیاتی برنامه ریزی منطقه ای است. هدف اصلی در این نوشتار، بررسی نقش بیلان آب در چارچوب برنامه های منطقه ای است. بنابراین پس از تبیین مفاهیم بحث به نقش فن قنات سازی در گذشته در راستای استفاده بهینه و پایدار از منابع آبی اشاراتی شده است. از یافته های مهم این تحقیق علاوه بر تاکید اهمیت نقش بیلان آب در طرح های ملی و منطقه ای، عوامل اساسی تهدیدکننده منابع آبی کشور استخراج و تشریح شده است.

کلمات کلیدی:

بیلان آب، چرخه آب، برنامه ریزی منطقه ای، قنات، منابع آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356482>

